	<p>การป้องกัน (Prevention)</p>	<p>การติดตาม (Monitoring)</p>	<p>การควบคุม (Direct control)</p>	<p>การควบคุม (Direct control)</p>	<p>ข้อจำกัด (Restriction)</p>
<p>ลักษณะอาการ อาการจะเห็นได้ชัดเจนที่ส่วนยอดและใบ โดยจะแสดงเกิดอาการใบด่างเขียวอ่อนหรือเหลือง สลับเขียวเข้ม มีใบหงิกงอ เสียรูปทรงและลำต้นแคระแกร็น ส่วนหัวจะมีขนาดเล็กกว่าต้นมันสำปะหลังปกติ</p> <p>การแพร่ระบาด การใช้ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังที่เป็นโรค และแมลงหิวขาวยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค โดยดูดกินน้ำเลี้ยงต้นมันสำปะหลังที่เป็นโรคถ่ายทอดเชื้อไปสู่ต้นมันสำปะหลังปกติ</p>	<p>1. ใช้ท่อนพันธุ์มันสำปะหลังสะอาดปลอดโรคและเป็นพันธุ์ทนทาน เช่น พันธุ์ระยอง 72 เกษตรศาสตร์ 50 หัวยอบ 60 ระยอง 90 หลีกเลี้ยงพันธุ์อ่อนแอ เช่น ระยอง 11 และ CMR 43-08-89</p> <p>2. กำจัดแมลงหิวขาวยาสูบซึ่งเป็นแมลงพาหะนำโรค</p> <p>3. หลีกเลี้ยงการปลูกพืชอาศัยของแมลงหิวขาวยาสูบ เช่น โหระพา กะเพรา ผักชีฝรั่ง พริก มะเขือ มันฝรั่ง และพืชตระกูลถั่ว และพืชอาศัยของเชื้อไวรัสใบด่างมันสำปะหลัง</p> <p>4. ไม่เคลื่อนย้ายท่อนพันธุ์ในพื้นที่พบการระบาดออกนอกพื้นที่</p>	<p>สำรวจติดตามการเกิดโรคในแปลงอย่างต่อเนื่องทุก 2 สัปดาห์</p> <p>สำรวจทุกต้น โดยเดิน 1 แถว เว้น 3 แถว แบบตัวยู</p> <p>- กรณีพบมันสำปะหลังที่แสดงอาการใบด่าง น้อยกว่า 10 ต้นต่อไร่ ถอนทำลายต้นมันสำปะหลังต้นที่แสดงอาการ และต้นข้างเคียงในพื้นที่ 4x4 เมตร (จำนวน 16 ต้น)</p> <p>- กรณีพบมันสำปะหลังที่แสดงอาการใบด่าง มากกว่า 10 ต้นต่อไร่ ถอนทำลายต้นมันสำปะหลังทั้งแปลง โดยไม่ให้มีเศษซากหรือชิ้นส่วนของต้นมันสำปะหลังหลงเหลืออยู่ในแปลง</p>	<p>1. ถอนทำลายต้นมันสำปะหลังที่แสดงอาการของโรคใบด่างด้วยวิธีการ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝังกลบ ในหลุม ที่ลึกไม่น้อยกว่า 2 - 3 เมตร ราดด้วยสารกำจัดวัชพืช เช่น ametryn 80% WG จึงกลบด้วยดินหนาไม่น้อยกว่า 0.5 เมตร - ตัดเป็นท่อนใส่กระสอบมัดปาก ให้แน่น แล้วนำไปตากแดดไม่น้อยกว่า 7 วัน - บดสับหรือย่อย โดยพลาสติกรองพื้นให้เศษต้นที่ถูกทำลายอยู่บนพลาสติก แล้วคลุมกองด้วยพลาสติกตากแดดให้ต้นมันสำปะหลังแห้งตาย <p>2. หลังทำลายต้นที่พบโรคใบด่างมันสำปะหลัง ให้หยุดปลูกมันสำปะหลังอย่างน้อย 2 เดือน หรือปลูกพืชอื่น เช่น ข้าวโพด ถั่วเขียว ก่อนการปลูกมันสำปะหลังครั้งต่อไป</p>	<p>1. พ่นสารเคมีเพื่อกำจัดแมลงหิวขาวยาสูบด้วยสารเคมีเลือกชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - imidacloprid 70% WG อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - thiamethozam 25% WG อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร <p>บนต้นมันสำปะหลังในแปลงที่พบอาการใบด่างและแปลงข้างเคียง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - imidacloprid สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 450 mg/kg มีพิษร้ายแรงต่อผึ้ง - dinotefuran สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : 2450 mg/kg - thiamethozam สารกลุ่ม IRAC: 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 871 mg/kg - ametryn สารกลุ่ม HRAC C1,2 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 110 mg/kg เป็นพิษสูงต่อสัตว์น้ำ

ลักษณะอาการ

ใบยอดแตกเป็นพุ่ม มีขนาดเล็กกลางและจำนวนมากกว่าปกติ พบบริเวณตาข้างกิ่งหรือลำต้น ใบมีสีเหลืองซีด หรือสีเหลืองเข้มปนสีน้ำตาลแดง ใบจะแห้งตายเริ่มจากใบล่างขึ้นไป ข้อถี่สั้น ท่อน้ำท่ออาหารเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ต้นแคระแกร็น มีอาการแห้งตายจากยอดลงมาสู่โคนต้น ผลผลิตลดลง

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> ใช้ท่อนพันธุ์ที่ขยายพันธุ์จากต้นหรือแปลงพันธุ์สะอาดปลอดโรค หลีกเลี่ยงพันธุ์อ่อนแอ เช่น เกษตรศาสตร์ 50 และระยอง 72 ควบคุมโดยวิธีเขตกรรม ไถ ตากดินอย่างน้อย 14 วัน ก่อนปลูก กำจัดซากต้นมันสำปะหลังเก่า และวัชพืชออกจากแปลง บำรุงต้นมันสำปะหลังอย่างสม่ำเสมอโดยการ ให้น้ำ ปุ๋ย และปรับปรุงดิน ป้องกันกำจัดแมลงกลุ่มปากดูด ได้แก่ เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยไก่อ๊แจ้ วัชพืชบางชนิด เช่น สาบม่วง และ ตีนตุ๊กแก ซึ่งเป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค 	<ol style="list-style-type: none"> สุ่มสำรวจแปลง แปลงละ 10 จุด ต่อไร่ เดินสำรวจตามแถว แถวละ 2 จุด จุดสำรวจละ 10 ต้น หากพบต้นมันสำปะหลังที่แสดงอาการของโรคพุ่มแจ้ คือ อาการแตกข้าง ลำต้นแคระแกร็น ยอดเป็นพุ่มใบเล็ก สีเหลืองซีด เมื่อตัดส่วนของลำต้น และหัวมันสำปะหลัง พบท่ออาหาร และหัวมันสำปะหลังเป็นสีน้ำตาลดำ ให้ดำเนินการกำจัดทันที 	<ol style="list-style-type: none"> ถอนต้นที่เป็นโรคทิ้ง โดยเผาทำลาย เพื่อทำลายแหล่งของเชื้อไม่ให้แพร่ระบาดโดยแมลงต่อไป ควบคุมแมลงพาหะโดยใช้แมลงศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ แมลงช้างปีกใส ตัวงเต่าลาย ตัวงเต่าตัวห้า ผีเสื้อหางติ่ง แตนเบียนทองถิ้น 	<p>ป้องกันกำจัดแมลงพาหะโดยแช่ท่อนพันธุ์ด้วยสาร thiamethoxam 25% WG 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เป็นเวลา 5 นาที</p>	<p>- thiamethoxam สารกลุ่ม IRAC: 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀: 871 mg/kg</p>

1) กรมวิชาการเกษตร 2) <https://www.tapiocathai.org/> 3) <http://ppath.agr.ku.ac.th> ภาพ รศ.ณรงค์ ลิ่งหุระอุดม (2009)

	<p>การป้องกัน (Prevention)</p>	<p>การติดตาม (Monitoring)</p>	<p>การควบคุม (Direct control)</p>	<p>การควบคุม (Direct control)</p>	<p>ข้อจำกัด (Restriction)</p>
 <p>ลักษณะอาการ ใบมันสำปะหลังแสดงอาการเหี่ยวเหลือง โคนต้นแสดงอาการเน่าเป็นสีน้ำตาลหรือดำ หรือบางพันธุ์โคนต้นมีการสร้างรากค้ำชูขึ้นตรงรอยแตกของโคนต้น หัวมันสำปะหลังเน่า ภายในเป็นสีน้ำตาล หรือบางพันธุ์แสดงอาการรุนแรงอาจยืนต้นตายได้</p>	<ol style="list-style-type: none"> ใช้ท่อนพันธุ์สะอาด เตรียมพื้นที่ปลูก หากมีดินดานให้ไถระเบิดดินดาน ลึก 50 เซนติเมตร ตากแดดอย่างน้อย 2 สัปดาห์ ย่อยดินด้วยผาน 5 หรือ 7 แล้วกร่องปลูก เพิ่มระยะห่างของการปลูกเพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง อัตราปลูก 1,600 – 2,500 ต้นต่อไร่ หลีกเลี่ยงการกำจัดวัชพืชโดยใช้จอบหรือรถไถพรวน เพราะทำให้รากเกิดแผล ส่งผลให้เชื้อราเข้าทำลายได้ง่าย ลดการใช้ปุ๋ยไนโตรเจน โดยเฉพาะปุ๋ยยูเรีย และปุ๋ยคอกเพื่อไม่ให้ดินแฉะ พุ่มหนาแน่นเกินไป 	<ol style="list-style-type: none"> หมั่นสำรวจแปลงในระยะ 1-3 เดือน หลังปลูก หากพบต้นแสดงอาการเหี่ยวผิดปกติ ใบซีดเหลือง โคนต้นบวมแตก มีปุ่มรากบริเวณใกล้ผิวดิน ให้ถอนทิ้งนอกแปลง ระยะเวลาในการสำรวจ มีดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ช่วงแล้งที่ไม่มีฝนหรือฝนปรายให้สำรวจอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง - ช่วงฝนตกชุกความชื้นในอากาศสูง ให้สำรวจสัปดาห์ละ 1 ครั้ง - ช่วงฝนตกชุกต่อเนื่องกันตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป หรือมากกว่า 100 มิลลิเมตร ต่อวันให้สำรวจทุกวัน 	<p>ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในแหล่งปลูกที่เคยประสบปัญหา อัตราส่วน 1 กิโลกรัม ไร่ละเอีียด 4 กิโลกรัม และปุ๋ยหมัก 100 กิโลกรัม คลุกเคล้าให้เข้ากัน นำไปหว่านช่วงการเตรียมดิน ก่อนปลูก อัตรา 80-160 กิโลกรัม ต่อไร่ ทุก 3-4 เดือน</p>	<ol style="list-style-type: none"> แช่ท่อนพันธุ์ด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา metalaxyl อัตรา 20-40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 5-10 นาทีจากนั้น ผึ่งให้แห้งและปลูกใน 24 ชั่วโมง มันสำปะหลังที่มีอายุ 4-7 เดือน พบต้นแสดงอาการร้อยละ 30-50 ของพื้นที่ประเมิน ให้ใช้ปูนขาวหว่านโดยรอบหรือใช้สารเคมี fosetyl-aluminium อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ราวต้นละ 300 ซีซี หรือพ่นอัตรา 150 กรัมต่อไร่ โดยรอบห่างออกไปประมาณ 1 เมตร ให้เร่งเก็บเกี่ยวทันที และเปลี่ยนพืชอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัย เพื่อเป็นการตัดวงจรของเชื้อ เช่น ข้าวโพด อ้อย ถั่ว เป็นต้น 	<p>- metalaxyl สารกลุ่ม FRAC : 4 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 670 mg/kg</p> <p>- fosetyl-aluminium สารกลุ่ม FRAC : P07(33) ระดับความเป็นพิษชั้น U มีพิษน้อยมาก LD₅₀ : >2,000 mg/kg เป็นพืชตอก ปลา เป็นพืชต่อฝัก เป็นพืชต่อข้อสัตว์ปล้องที่เป็นประโยชน์ ต้องระวังการชะล้างลงสู่แหล่งน้ำ</p>

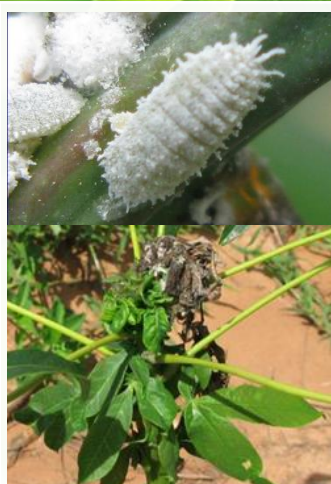
รูปร่างลักษณะ

ลำตัวรูปไข่ผนังลำตัวสีชมพู มีผงแป้งปกคลุมลำตัวด้านข้างลำตัว มีเส้นแบ่งสันหรือไม่เห็นเด่นชัด เส้นแบ่งด้านท้ายลำตัวสั้น ขยายพันธุ์ได้โดยไม่อาศัยเพศ ไข่มีสีเหลืองอ่อนลักษณะยาวรีมีใยคล้ายสาหร่าย

ลักษณะการเข้าทำลาย

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอดใบ และลำต้น ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต ยอดหงิกเป็นพุ่ม ลำต้นบิดเบี้ยวโค้งงอ ช่วงข้อถี่ เล็กแคระแกร็น และลำต้นแห้งตาย เพลี้ยแป้งขับถ่ายมูลหวานทำให้เกิดเชื้อราดำบริเวณใบ การสังเคราะห์แสงลดลง จึงทำให้ผลผลิตลดลง

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ควบคุมปลูกในช่วงต้นฤดูฝนตั้งแต่เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2. ไถพรวนดินหลาย ๆ ครั้ง เพื่อตากดินอย่างน้อย 14 วัน ก่อนปลูก 3. หากมันสำปะหลังมีอายุ 8 เดือนขึ้นไป ให้เก็บเกี่ยวมันสำปะหลังทันทีแล้วเก็บเศษซากมันสำปะหลังไปทำลาย 	<p>สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยกำหนดพื้นที่สำรวจประมาณ 1 ไร่ วิธึเดินสำรวจให้เดินจากขอบแปลงเป็นเส้นทะแยงมุมหรือเดินกระจายทั่วแปลง จำนวน 10 จุด จุดละ 1 ต้น สำรวจทั้งบนใบ ใต้ใบ และยอด โดยแต่ละครั้งให้สำรวจไม่ซ้ำต้นเดิม หากพบเพลี้ยแป้งตั้งแต่ 3 จุดขึ้นไป ถือว่าเกิดการระบาดให้ดำเนินการกำจัด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดหรือเด็ดส่วนที่พบเพลี้ยแป้งใส่ถุงนำออกมาทำลายนอกแปลง หากพบการระบาดเกิน 50 % ให้ถอนต้นมันสำปะหลังทั้งต้นมาทำลาย และไถตากหน้าดินอย่างน้อย 1 เดือน 2. ปล่อยแตนเบียน <i>Anagrus lopezi</i> อัตรา 50 คู่ต่อไร่ เมื่อเริ่มระบาด อัตรา 200 คู่ต่อไร่ เมื่อเริ่มระบาดรุนแรง 3. ปล่อยแมลงช้างปีกใส ระยะไข่ อัตรา 200 ฟองต่อไร่ หรือระยะตัวอ่อน อัตรา 200-500 ตัวต่อไร่ 4. พ่นเชื้อราบิวเวอเรียชนิดสด อัตราเชื้อ 1 กิโลกรัมผสมน้ำ 20 ลิตร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แฆ่มต้นพันธุ์ 5-10 นาที ด้วยสารเคมี <ul style="list-style-type: none"> - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร -imidacloprid 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 2. พ่นสารเคมีให้ถูกตัวเพลี้ยติดต่อกันอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน เลือกใช้ชนิดใดชนิดหนึ่ง ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10%WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - prothiofos 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - pirimiphos-methyl 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - thiamethoxam/lambda-cyhalothrin 24.7% ZC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร <p>หากใช้ white oil 67%EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารเคมีที่แนะนำให้ลดอัตราของสารเคมีลงครึ่งหนึ่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - thiamethozam สารกลุ่ม IRAC:4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 871 mL/kg - dinotefuran สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : 2,450 mL/kg - prothiofos สารกลุ่ม IRAC:1B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 925 mL/kg - pirimiphos-methyl สารกลุ่ม IRAC:1B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 1,667 mL/kg - lambda-cyhalothrin สารกลุ่ม IRAC: 3A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : C56 mL/kg - imidacloprid สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 450 mg/kg มีพิษร้ายแรงต่อผึ้ง

รูปร่างลักษณะ

ลำตัวรูปไข่ค่อนข้างแบน ผนังลำตัวสีเขียวอมเหลืองมีผงแป้งสีขาวบาง ๆ ปกคลุมลำตัว ด้านข้างลำตัวมีเส้นแป้งสั้นๆ เส้นแป้งด้านท้ายลำตัวยาวกว่าเส้นแป้งด้านข้างลำตัว และที่ลำตัวมีสันนูน 3 แนวตามความยาวลำตัว เส้นนูนที่สุดอยู่กลางลำตัว

ลักษณะการเข้าทำลาย

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอดใบ และลำต้น ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต ยอดตึกเป็นพุ่มลำต้นบิดเบี้ยวโค้งงอ ขั้วข้อถี่ เล็กแคระแกร็น และลำต้นแห้งตาย เพลี้ยแป้งขับถ่ายมูลหวานทำให้เกิดเชื้อราดำบริเวณใบ การสังเคราะห์แสงลดลง จึงทำให้ผลผลิตลดลง

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ควบคุมในช่วงต้นฤดูฝนตั้งแต่เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2. ไถพรวนดินหลาย ๆ ครั้ง เพื่อตากดินอย่างน้อย 14 วัน ก่อนปลูก 3. หากมันสำปะหลังมีอายุ 8 เดือนขึ้นไป ให้เก็บเกี่ยวมันสำปะหลังทันทีแล้วเก็บเศษซากมันสำปะหลังไปทำลาย 	<p>สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยกำหนดพื้นที่สำรวจประมาณ 1 ไร่ วิธึเดินสำรวจให้เดินจากขอบแปลงเป็นเส้นทะแยงมุมหรือเดินกระจายทั่วแปลง จำนวน 10 จุด จุดละ 1 ต้น สำรวจทั้งบนใบ ใต้ใบ และยอด โดยแต่ละครั้งให้สำรวจไม่ซ้ำต้นเดิม หากพบเพลี้ยแป้งตั้งแต่ 3 จุดขึ้นไป ถือว่าเกิดการระบาดให้ดำเนินการกำจัด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดหรือเด็ดส่วนที่พบเพลี้ยแป้งใส่ถุงนำออกมาทำลายนอกแปลง หากพบการระบาดเกิน 50 % ให้ถอนต้นมันสำปะหลังทั้งต้นมาทำลาย และไถตากหน้าดินอย่างน้อย 1 เดือน 2. ปลอยแตนเบียน <i>Anagyrus lopezi</i> อัตรา 50 คู่ต่อไร่ เมื่อเริ่มระบาด อัตรา 200 คู่ต่อไร่ เมื่อระบาดรุนแรง 3. ปลอยแมลงช้างปีกใส ระยะไข่ อัตรา 200 ฟองต่อไร่ หรือระยะตัวอ่อน อัตรา 200-500 ตัวต่อไร่ 4. พ่นเชื้อราบิวเวอเรียชนิดสด อัตราเชื้อ 1 กิโลกรัมผสมน้ำ 20 ลิตร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แฆทอนพันธุ์ 5-10 นาที ด้วยสารเคมี <ul style="list-style-type: none"> - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร -imidacloprid 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 2. พ่นสารเคมีให้ถูกตัวเพลี้ยติดต่อกันอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน เลือกใช้ชนิดใดชนิดหนึ่ง ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10%WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - prothiofos 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - pirimiphos-methyl 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - thiamethoxam/lambda-cyhalothrin 24.7% ZC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร <p>หากใช้ white oil 67%EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>ผสมสารเคมีที่แนะนำให้ลดอัตราของสารเคมีลงครึ่งหนึ่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - thiamethozam สารกลุ่ม IRAC:4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 871 ml/kg - dinotefuran สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : 2,450 ml/kg - prothiofos สารกลุ่ม IRAC:1B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 925 ml/kg - pirimiphos-methyl สารกลุ่ม IRAC:1B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 1,667 ml/kg - lambda-cyhalothrin สารกลุ่ม IRAC: 3A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : C56 ml/kg - imidacloprid สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 450 mg/kg มีพิษร้ายแรงต่อผึ้ง

รูปร่างลักษณะ

ลำตัวตัวคล้ายลิ่ม ผนังลำตัวสีเทาเข้มมีผงแป้งปกคลุมลำตัว เส้นขนขึ้นหนาแน่น ขนที่ปกคลุมลำตัวเป็นเงาคล้ายใยแก้ว มี แถบดำบนลำตัว 2 แถบชัดเจน ส่วนปลายมีหางคล้ายเส้นแป้ง 2 เส้น ยาวครึ่งหนึ่งของลำตัว

ลักษณะการเข้าทำลาย

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอด ใบ และลำต้น ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต ยอดหงิกเป็นพุ่ม ลำต้นบิดเบี้ยวโค้งงอ ช่วงข้อถี่ เล็กแคระแกร็น และลำต้นแห้งตาย เพลี้ยแป้งขับถ่ายมูลหวานทำให้เกิดเชื้อราดำบริเวณใบ การสังเคราะห์แสงลดลง จึงทำให้ผลผลิตลดลง

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ควบคุมปลูกในช่วงต้นฤดูฝนตั้งแต่เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2. ไถพรวนดินหลาย ๆ ครั้ง เพื่อตากดินอย่างน้อย 14 วัน ก่อนปลูก 3. หากมันสำปะหลังมีอายุ 8 เดือนขึ้นไป ให้เก็บเกี่ยวมันสำปะหลังทันทีแล้วเก็บเศษซากมันสำปะหลังไปทำลาย 	<p>สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยกำหนดพื้นที่สำรวจประมาณ 1 ไร่ วิเคราะห์ดินสำรวจให้เดินจากขอบแปลงเป็นเส้นทะแยงมุมหรือเดินกระจายทั่วแปลง จำนวน 10 จุด จุดละ 1 ต้น สำรวจทั้งบนใบ ใต้ใบ และยอด โดยแต่ละครั้งให้สำรวจไม่ซ้ำต้นเดิม หากพบเพลี้ยแป้งตั้งแต่ 3 จุดขึ้นไป ถือว่าเกิดการระบาดให้ดำเนินการกำจัด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดหรือเด็ดส่วนที่พบเพลี้ยแป้งใส่ถุงนำออกมาทำลายนอกแปลง หากพบการระบาดเกิน 50 % ให้ถอนต้นมันสำปะหลังทั้งต้นมาทำลาย และไถตากหน้าดินอย่างน้อย 1 เดือน 2. ปลอยแตนเบียน <i>Anagyrus lopezi</i> อัตรา 50 คู่ต่อไร่ เมื่อเริ่มระบาด อัตรา 200 คู่ต่อไร่ เมื่อเริ่มระบาดรุนแรง 3. ปลอยแมลงช้างปีกใส ระยะไข่ อัตรา 200 ฟองต่อไร่ หรือระยะตัวอ่อน อัตรา 200-500 ตัวต่อไร่ 4. พ่นเชื้อราบิวเวอเรียชนิดสด อัตราเชื้อ 1 กิโลกรัมผสมน้ำ 20 ลิตร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แฆ่มท่อนพันธุ์ 5-10 นาที ด้วยสารเคมี - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร -imidacloprid 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 2. พ่นสารเคมีให้ถูกตัวเพลี้ยติดต่อกันอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน เลือกใช้ชนิดใดชนิดหนึ่ง ดังนี้ - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10%WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - prothiofos 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - pirimiphos-methyl 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - thiamethoxam/lambda-cyhalothrin 24.7% ZC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หากใช้ white oil 67%EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารเคมีที่แนะนำให้ลดอัตราของสารเคมีลงครึ่งหนึ่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - thiamethozam สารกลุ่ม IRAC:4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 871 ml/kg - dinotefuran สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : 2,450 ml/kg - prothiofos สารกลุ่ม IRAC:1B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 925 ml/kg - pirimiphos-methyl สารกลุ่ม IRAC:1B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 1,667 ml/kg - lambda-cyhalothrin สารกลุ่ม IRAC: 3A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : C56 ml/kg - imidacloprid สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 450 mg/kg มีพิษร้ายแรงต่อผึ้ง

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรปลูกในช่วงต้นฤดูฝนตั้งแต่เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2. ไถพรวนดินหลาย ๆ ครั้ง เพื่อตากดินอย่างน้อย 14 วัน ก่อนปลูก 3. หากมันสำปะหลังมีอายุ 8 เดือนขึ้นไป ให้เก็บเกี่ยวมันสำปะหลังทันทีแล้วเก็บเศษซากมันสำปะหลังไปทำลาย 	<p>สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยกำหนดพื้นที่สำรวจประมาณ 1 ไร่ วิธึเดินสำรวจให้เดินจากขอบแปลงเป็นเส้นทะแยงมุมหรือเดินกระจายทั่วแปลง จำนวน 10 จุด จุดละ 1 ต้น สำรวจทั้งบนใบ ใต้ใบ และยอด โดยแต่ละครั้งให้สำรวจไม่ซ้ำต้นเดิม หากพบเพลี้ยแป้งตั้งแต่ 3 จุดขึ้นไป ถือว่าเกิดการระบาดให้ดำเนินการกำจัด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดหรือเด็ดส่วนที่พบเพลี้ยแป้งใส่ถุงนำออกมาทำลายนอกแปลง หากพบการระบาดเกิน 50 % ให้ถอนต้นมันสำปะหลังทั้งต้นมาทำลาย และไถตากหน้าดินอย่างน้อย 1 เดือน 2. ปลอ่ยแตนเบียน <i>Anagrus lopezi</i> อัตรา 50 คู่ต่อไร่ เมื่อเริ่มระบาด อัตรา 200 คู่ต่อไร่ เมื่อระบาดรุนแรง 3. ปลอ่ยแมลงช้างปีกใส ระยะไข่ อัตรา 200 ฟองต่อไร่ หรือระยะตัวอ่อน อัตรา 200-500 ตัวต่อไร่ 4. ฟันเขี้ยวบิวเวอเรียชนิดสด อัตราเชื้อ 1 กิโลกรัมผสมน้ำ 20 ลิตร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แซทอนพันธุ์ 5-10 นาที ด้วยสารเคมี <ul style="list-style-type: none"> - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร -imidacloprid 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 2. ฟันสารเคมีให้ถูกตัวเพลี้ยติดต่อกันอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน เลือกใช้ชนิดใดชนิดหนึ่ง ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10%WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - prothiofos 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - pirimiphos-methyl 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - thiamethoxam/lambda-cyhalothrin 24.7% ZC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หากใช้ white oil 67%EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร <p>ผสมสารเคมีที่แนะนำให้ลดอัตราของสารเคมีลงครึ่งหนึ่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - thiamethozam สารกลุ่ม IRAC:4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 871 mL/kg - dinotefuran สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : 2,450 mL/kg - prothiofos สารกลุ่ม IRAC:1B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 925 mL/kg - pirimiphos-methyl สารกลุ่ม IRAC:1B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 1,667 mL/kg - lambda-cyhalothrin สารกลุ่ม IRAC: 3A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : C56 mL/kg - imidacloprid สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 450 mg/kg มีพิษร้ายแรงต่อผึ้ง

รูปร่างลักษณะ
ลำตัวรูปไข่ค่อนข้างแบน ผนังลำตัวสีเขียวอมเหลืองมีผงแป้งสีขาวบาง ๆ ปกคลุมลำตัว ด้านข้างลำตัวมีเส้นแบ่งสั้นๆ เส้นแบ่งด้านท้ายลำตัวยาวกว่าเส้นแบ่งด้านข้างลำตัว และที่ลำตัวมีสันนูน 3 แนวตามความยาวลำตัว เส้นนูนที่สุดท้ายอยู่กลางลำตัว

ลักษณะการเข้าทำลาย
ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอด ใบ และลำต้น ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต ยอดหงิกเป็นพุ่ม ลำต้นบิดเบี้ยวโค้งงอ ช่วงข้อถี่ เล็กแคระแกร็น และลำต้นแห้งตาย เพลี้ยแป้งขับถ่ายมูลหวานทำให้เกิดเชื้อราดำบริเวณใบ การสังเคราะห์แสง ลดลง จึงทำให้ผลผลิตลดลง

รูปร่างลักษณะ

ตัวเต็มวัยมีลักษณะเกล็ดสีขาวนูน ขึ้นปกคลุมเกือบทุกส่วนของมันสำปะหลัง ทั้งส่วนยอด ลำต้น กิ่ง เหง้า และหัว

ลักษณะการเข้าทำลาย
ดูดกินน้ำเลี้ยงจากพืช ทำให้ใบเหลืองและร่วง แคระแกร็น หากมีเพลี้ยหอยเกล็ดปกคลุมทั้งลำต้น ทำให้ลำต้นแห้งต้นตาย

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> เลือกพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังที่ไม่เคยมีการระบาดมาก่อน เลือกต้นพันธุ์ หรือท่อนพันธุ์มันสำปะหลังสะอาดจากแหล่งที่ไม่พบการระบาดของเพลี้ยหอยเกล็ด กำจัดวัชพืชรอบแปลงปลูกเพื่อไม่ให้เกิดแหล่งหลบซ่อนหรือพืชอาศัยของเพลี้ยหอยเกล็ด อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น ตัวเต่าลายฟาโรสคิมินัส (<i>Pharoscymnus simmondsi</i> Ahmad) ที่พบในแปลงมันสำปะหลัง ลักษณะเป็นตัวปีกแข็ง มีขนาดเล็ก ขนาดลำตัวยาวประมาณ 2 มิลลิเมตร ตัวสีดำ มีจุดสีเหลืองส้ม บริเวณปีกข้างละ 2 จุด มักพบบริเวณที่มีเพลี้ยหอยเกล็ดอยู่ 	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูกมันสำปะหลังอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง สังเกตหากพบว่ามีเพลี้ยหอยเกล็ดเข้าทำลายบริเวณลำต้น ให้รีบตัดส่วนที่ถูกทำลายนำไปเผาทิ้งนอกแปลงทันที</p>	<ol style="list-style-type: none"> หากพบเพลี้ยหอยเกล็ดเข้าทำลายบริเวณลำต้น และกิ่งให้ตัดแต่งบริเวณที่พบเพลี้ยหอยเข้าทำลายนำไปเผาทำลายนอกแปลง 	<ol style="list-style-type: none"> แช่ท่อนพันธุ์ 5-10 นาที ด้วยสารเคมี <ul style="list-style-type: none"> - thiamethoxam 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร -imidacloprid 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - dinotefuran 10% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นด้วยสารเคมี เลือกใช้ชนิดใดชนิดหนึ่ง ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - sulfoxaflo 50% WG อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - spirotetramat 15% OD อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - buprofezin 25% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือหากใช้สูตร 40% SC ใช้อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - malathion 83% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือถ้าใช้สูตร 57% EC ใช้อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - diazinon 60% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 	<ul style="list-style-type: none"> - thiamethozam สารกลุ่ม IRAC:4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 871 ml/kg - dinotefuran สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : 2,450 ml/kg - imidacloprid สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 450 mg/kg มีพิษร้ายแรงต่อผึ้ง - sulfoxaflo (IRAC : 4C) - spirotetramat (IRAC : 2) - buprofezin (IRAC : 16) - malathion (IRAC : 1B) ระดับความเป็นพิษปานกลาง LD₅₀ : 1,778 ml/kg - diazinon (IRAC : 1B) LD₅₀ : 1,139 ml/kg มีพิษร้ายแรงต่อผึ้ง

อ้างอิง 1) กรมวิชาการเกษตร ภาพ กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดศัตรูพืช (2561) และ <http://ippc.acfs.go.th>

คำแนะนำการจัดการศัตรูพืช (Pest Management Decision Guide; PMDG)

ไรแดงหมอนหรือไรแดงมันสำปะหลัง (Mulberry red mite)¹

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Tetranychus truncatus*

มันสำปะหลัง

ไรแดงชมพู (Spider mite, Rose apple red mite)²

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Oligonychus biharensis*

รูปร่างลักษณะ ไรแดงอยู่รวมเป็นกลุ่มตามใต้ใบพืช ตัวเมียขยายพันธุ์โดยไม่ต้องผสมพันธุ์ได้ รวดเร็ว ระยะไข่ 4-5 วัน ตัวอ่อนมีอายุ 6-10 วัน ตัวเต็มวัย มีอายุ 15 วัน

ลักษณะการเข้าทำลาย ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ไรแดงหมอนดูดกินน้ำเลี้ยงอยู่ที่ใต้ใบและสร้างเส้นใยอยู่เหนือผิวใบที่ไรเข้าทำลาย ส่วนไรแดงชมพูดูดกินน้ำเลี้ยงหน้าใบ ไม่สร้างเส้นใย ทำให้ใบเป็นจุดประสีชาวจืด โดยเฉพาะตามแนวเส้นใบ ต่อมาขยายแผ่กว้างขึ้น ใบกระด้าง กรอบ หากระบาดรุนแรง ใบจะร่วงหลุดจากต้น

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> หลีกเลี่ยงพื้นที่ปลูกที่เคยพบการระบาด อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น ตัวเต่า ตัวงักสัน และไรตัวห้ำ โดยลดการใช้สารเคมี หลีกเลี่ยงการปลูกมันสำปะหลังในช่วงฤดูแล้ง หรือฝนทิ้งช่วงเป็นระยะเวลานาน 	<p>สำรวจแปลงมันสำปะหลังในพื้นที่ปลูกจำนวน 10 จุด จุดละ 1 ต้น โดยเน้นให้กระจายครอบคลุมทั้งแปลง สังเกตอาการเริ่มแรกที่เกิดจากการทำลายของไรแดง ใบเกิดจุดประสีซีด และหากพลิกดูใต้ใบจะเห็นตัวไรแดง ลักษณะเป็นจุดแดงขนาดเล็ก</p>	<ol style="list-style-type: none"> ปล่อยศัตรูธรรมชาติ เช่น ตัวเต่า ปีกลายหยัก ตัวงักสันสีเทอรัส แมลงข้างปีกใส แมลงวันขยาย และไรตัวห้ำ อัตราตัวเต็มวัย 100 ตัว ต่อไร่ เพื่อควบคุมศัตรูพืชให้อยู่ในระดับต่ำ 	<p>พ่นด้วยสารเคมี โดยเลือกชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - pyridaben 20% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - spiromesifen 24% SC อัตรา 6 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - hexythiazox 1.8% EC อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร <p>ในการใช้สารกำจัดไร ไม่ควรพ่นชนิดเดียวกันติดต่อกันเกิน 3 ครั้ง ควรสลับชนิดสารเพื่อป้องกันการต้านทานต่อสาร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - pyridaben สารกลุ่ม IRA : 21A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 820 mL/kg - spiromesifen สารกลุ่ม IRAC : 23 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษน้อย LD₅₀ : >2,000 mL/kg มีพิษต่อสัตว์น้ำ - hexythiazox สารกลุ่ม IRAC:10A ระดับความเป็นพิษชั้น U พิษน้อยมาก LD₅₀ : >5,000 mL/kg มีพิษต่อสัตว์น้ำมีผลกระทบระยะยาว